

3. Rester av en glesmaskig vävnad av samma beskaffenhet som s.k. gasbinda för sårförband.
Stycken av ett bomullsgarn tvinnat av sex enkla parter (ljusvekegarn).
Ett längre stycke av detta garn (ca 3 dm) är möjligen fäst vid ett av vävstyckena och har två påträdde svarta isoleringspärlor. Detta vävstycke synes delvis vara klistrat med någon påstruken lätt söndersprickande massa. När tråden lösgjordes från vävstycket visade sig såväl på detta som på tråden en ljus fläck, medan de i övrigt voro svarta av kolpulver.

4. Ett stycke oregelbundet format och skrynklad stycke papper, ca 15 cm^2 stort. Stycket synes vara rivet från ett kuvert. Det har nämligen på ett ställe av omkretsen en rak kant (20 mm) och är där på ena sidan försedd med en från kanten räknad 13 mm bred klisterband. Inga anteckningar kunna iakttagas på papperet.

En kvalitativ spektralanalys har utförts och denna visar följande:

Prov 1 består huvudsakligen av kol av bågampstyp med de i dylikt kol förekommande föroreningarna Si, Mg, Fe, Al, Cu. Även spår av zink har påvisats.

Prov 2 visar som huvudbeståndsdel Mn samt tydlig förekomst av zink jämte mindre mängder vanliga föroreningar Si, Mg och Fe. Vid provets upplösning i HCl utvecklas klorgas, vilket tyder på att manganföreningen är brunsten. En rest av grafit erhålles dessutom vid provets upplösning.

Prov 3. På provet förekommande ljusa saltkruster visa som huvudbeståndsdel zink.

Kombinationen kol, brunsten och zink tyder på att fyndet är rester av ett torrelement.

Den 9 juli gjordes ett besök hos Rylander & Rudolph Fabriks AB, Henriksdal, där ingenjör Nordin konsulterades beträffande sannolikheten att fyndet är rester av torrelement.

Ing. Nordin uttalade som sin bestämda övertygelse, att så var fallet och ville av de olika detaljernas dimensioner rubricera fyndet som rester av ett ringledningselement. Sär-